

»Hvilket syn har ministeren på de nugældende adoptionsreglers tilstrækkelighed set i lyset af vedkommende myndigheds administration af reglerne og de synspunkter, der er udtrykt i betænkning nr. 775/76 om godkendelse som adoptivforældre?«

(Forespørgsel nr. XVI. Anmeldt 18/1 79. Fremme af foresp. vedt. 23/1 79).

Formanden:

Jeg kan allerede nu gøre opmærksom på, at hvis der skulle blive tale om afstemninger i forbindelse med denne forespørgsel, vil de efter henstilling blive udsat til i morgen, fredag.

Forhandling

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Når kristeligt folkeparti har rejst denne forespørgselsdebat, skyldes det, at vi bliver mere og mere klar over, at de nuværende adoptionsregler ikke er tilfredsstillende. Vi finder det rimeligt at få belyst, hvordan reglerne virker i praksis, og hvilke problemer de medfører.

Som udgangspunkt for debatten har vi valgt betænkning III fra justitsministeriets adoptionsudvalg, der hedder »Godkendelse af adoptivforældre«, da denne betænkning kort efter sin fremkomst blev antaget af adoptionsnævnet som gældende for fremtidige adoptioner. Der kan nok være grund til at se nærmere på denne betænkning, og hvilke konsekvenser den har medført.

Kristeligt folkeparti har ønsket at høre ministerens syn på de nugældende adoptionsregler, og vi håber, at denne debat kan være med til at bane vej for tiltrængte forbedringer af adoptionsreglerne.

Justitsministeren (Nathalie Lind):

I forbindelse med nedlæggelse af mødrehjælpen blev sager om godkendelse som adoptivforældre overført til særlige samråd ved de amtskommunale socialcentre, bestående af en læge, en jurist og en socialrådgiver og med rekursmulighed til adoptionsnævnet. Det består af en jurist som formand, fire læger med hver sit speciale, en psykolog, en socialrådgiver og to andre medlemmer. Det er adoptionsnævnet, der har den endelige afgørelse i sager om godkendelse som adop-

tanter. Justitsministeriet kan således ikke gribe ind og ændre nævnets afgørelse.

Ideen bag denne ordning var bl. a. at sikre, at sagerne i størst mulig udstrækning alene blev afgjort efter rent saglige synspunkter, og at der ved sagernes behandling og afgørelse var størst mulig sagkundskab til rådighed. Det har derfor også helt naturligt været overladt til de nævnte myndigheder, først og fremmest adoptionsnævnet, selv at fastsætte de retningslinjer, hvorefter anmodninger om godkendelse som adoptivforældre skal afgøres. Nævnet har som bekendt i sin tid vedtaget at lægge de retningslinjer til grund, der blev foreslået af adoptionsudvalget i betænkning nr. 775 fra august 1976 om godkendelse som adoptivforældre.

Det er rigtigt, at disse retningslinjer indebærer en vis stramning i forhold til de hidtidige regler. Først og fremmest blev maksimumsalderen sat ned til 40 år for manden og 38 år for kvinden. Yderligere stilledes der krav om mindst 5 års forudgående samliv, om, at ansøgerne skulle være gift, og om, at de højst måtte adoptere 2 børn og højst have 3 børn i alt.

Disse retningslinjer har siden givet anledning til en del debat og kritik, navnlig fra kredse, der repræsenterer ansøgere, der som følge af de nye regler ikke har haft mulighed for at blive godkendt som adoptanter. Men også her i folketinget har man beskæftiget sig med de nye regler, og der er stillet adskillige spørgsmål til de pågældende justitsministre; senest stillede fru Inger Stilling Pedersen to spørgsmål til mig i december 1978.

Folketinget har også behandlet adoptionsspørgsmål i form af de to lovforslag om ændring af adoptionsloven, som var til første behandling i januar 1978. Fremsættelsen af disse lovforslag og debatten i retsudvalget førte til den såkaldte adoptionskonference i februar 1978 med deltagelse af bl. a. retsudvalget og adoptionsnævnet. Resultatet heraf blev en mindre lempelse af de gældende retningslinjer, navnlig med hensyn til alderskravene.

Jeg må svare fru Inger Stilling Pedersen, at jeg finder, at de retningslinjer, der i dag, altså efter ændringerne, anvendes af adoptionsrådene og adoptionsnævnet, er rimelige, og jeg har ikke grundlag for at antage, at de pågældende myndigheder administrerer disse regler i strid med de intentioner, der